

finde Sted, men jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt og retfærdigt — og det er det, som vi væsentligt maae holde fast paa —, at foretage det paa den Maade, som her er foreslaaet. Vi maae i den Henseende gaae tilbage til Fødsystemet, saaledes som det foreligger fra Tiden før Krigen, navnlig efter Forordningen af 1ste Mai 1838, og vi maae da huske paa, at der siden 1848, navnlig da Fødsgrændsen blev flyttet fra Kongeaen til Eideren, med Hensyn til enkelte Retninger blev foretaget meget betydelige Forandringer i det tidligere System, meget betydelige Nedsættelser i de Bestyttelser, som enkelte Industrielle havde for deres Fabricata, og nu foreslaaer man at ramme for en stor Deel netop de samme Industriegrene, medens man lader alle de andre ligge urørte. Det er ikke retfærdigt saaledes at ramme Enkelte, og lade de Andre gaae frit, det er saa meget mindre retfærdigt, som den Enkelte, der her bliver rammet, maaskee med Lethed kunde bære den Byrde, som paalægges ham ved Fødsnedsættelsen paa den Vare, han tilvirker, naar der saamtidigt fandt en tilsvarende Fødsnedsættelse Sted paa alle andre Varer, thi nu nedsætter man Fødsen for hans Fabricat, men lader ham vedblive at betale en højere Føds for alle de Materialier og Varer, som han behøver for at producere. Naar man saaledes f. Ex. nedsætter Fødsen paa Sukker, saa vedbliver man at lade den højere Føds bestaae paa Steenful, paa Leervarer, paa Papir, paa visse Klædevarer, paa Maskinerier o. s. v., som Sukkerraffinadeuren bruger til sin Fabrication (En Stemme: Klædevarer!) Den ærede Rigsdagsmand nævner Klæde; det er ham vistnok bekjendt, at Sukkerraffinadeurerne forbruge en ikke ubetydelig Deel Klæde til at filtrere Sukkeret. Jeg nævner dette blot som Exempel, for at oplyse den almindelige Tanke, som ligger til Grund for de Bemærkninger, som jeg i den Henseende gjorde. Jeg troer desuden, at vi ikke godt ere istand til i dette Tilfælde at foretage nogen saadan Tarifiering, uden at det er os klart, fra hvilket Standpunkt vi skulle foretage den, om den

nemlig skal foretages saaledes, som det i og for sig er hensigtsmæssigt for Danmark-Slesvig, eller om vi skulle foretage den saaledes, at den bliver hensigtsmæssig for en Fødsforening for hele Landet. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplyse dette ved enkelte Exemp-ler. Der foreslaaes f. Ex. Nedsættelse af Ud-førselstolden for Klude. Jeg deler ganske deres Anskuelse, som mene, at den nærværende Ud-førselstold er saa høj, at der burde foretages en Nedsættelse, men min Anskuelse er paa den anden Side, at, naar den Nedsættelse, som her foreslaaes, foretages paa eengang, vil den blive altfor stor og voldsom, og jeg troer, at, dersom vi betragte Forholdet alene fra Danmark-Slesvigs Side, saa ville vi sige: lader os, som vi i lignende Tilfælde have gjort, gaae mere gradviiis og langsomt frem, lader os først foretage en Nedsættelse, som er noget mindre end den foreslaaede, og bestemme, at den skal vare et vist Antal Aar, og derpaa atter foretage en Nedsættelse, og saa fremdeles, saa at man giver Vedkommende Tid til at forberede sig derpaa. (Hør!) Naar man nu derimod skal foretage Nedsættelsen saaledes, at den bliver passende for Hølssteen, saa vil jeg gjerne indrømme, at man maaskee er nødsaget til paa eengang at nedsætte, saaledes som her er foreslaaet, da de vundne Erfaringer synes at have viist, at det er høist vanskeligt at opkræve en Føds paa den sydlige Fødsgrændse ved Elben, som er større, end den her i Lovbktet er foreslaaet. Med Hensyn til Tarifieringen befinde vi os saaledes ligeledes paa et fast Gebeet, fordi vi ikke vide, fra hvilket Standpunkt vi skulle tage Sagen. Det forekommer mig derfor, at, hvorledes man end betragter Sagen, saa er den høist betænkelig i dette Tilfælde, og, uden at jeg har havt til Hensigt at ville tilraade Thinget at forkaste Loven paa dens nærværende Standpunkt, saa har jeg troet at burde henstille disse Betragtninger, for at man derved kunde opfordres til at gaae frem med megen Varsomhed og overveie nøie, inden man foretager de Skridt, som her ere foreslaaede.